

آمنده شیر افکن

ضرورت باز خوانی یک واقعه

● یکشنبه سیاه» مجلس که یادتان هست، احمدی‌نژاد از صبح زود به لاریجانی پیغام داده بود یا وزیر کار استیضاح نشود، یا برخی رازها از پرده برون خواهد افتاد. البته سناریو، آنگونه که احمدی‌نژاد طراحی کرده بود، پیش نرفت و لاریجانی نبض بازی از پیش‌طراحی‌شده احمدی‌نژاد را به دست گرفت تا تابلو «بوسه بر چهره رییس مجلس» در پایان جلسه علنی آن روز، شکار دوربین عکاسان شود. لاریجانی به‌ظاهر پیروز میدان بود، حتی در شرایطی که فیلم مستندی از گفت‌وگوی مبهم برادرش – فاضل لاریجانی – با سعید مرتضوی از تلویزیون‌های مجلس پخش شده بود.

چند روز بعد از«یکشنبه سیاه»، حمله به سخنرانی علی لاریجانی و واقعه ۲۲ بهمن قم، خیلی چیزها را به فراموشی کشاند، یکی از اینها هم داستان نشست آن روز مرتضوی و فاضل لاریجانی بود. اما هرچه می‌گذرد ابعاد ماجرا هردم تازه‌تر می‌شود و ردپای مرتضوی در پرونده قطور بابک زنجانی آشکارتر. شاید مجال آن پیش آمده که دست‌کم، برخی نمایندگان مجلس از دفاع تمام‌وکمالشان از سعید مرتضوی عذرخواهی کنند؛ همان‌هایی که برکه حمایت از مرتضوی را در میان نمایندگان چرخاندند و انبوهی امضا پای آن نامه ثبت کردند. می‌گویند دنیادار مکافات است و حالا فرصت خوبی برای «یادآوری» است.

سخنان سردار احمدی‌مقدم برای هر ایرانی تلخ است و اندوهبار؛ سخنانی درباره کهریزک و مرتضوی.

احمدی‌مقدم به‌عنوان یکی از مسوولان رده‌بالای انتظامی کشور به رمزگشایی خاطرات روزهای تلخ کهریزک پرداخته و ناگهان ناگفته‌های دستورهای عجیب سعید مرتضوی بر همگان آشکار می‌شود: «مرتضوی اصرار داشت که افراد دستگیرشده در سال ۸۸ ارادل‌واوباش محسوب می‌شوند.» این در حالی است که فرمانده نیروی انتظامی «کهریزک» را جای خطرناکی می‌تصور می‌کشد؛ جایی که در تابستان سال ۸۸ در هر بند به‌جای ۵۰ف نفر ۱۷۰ زندانی را در آن جا دادند. البته به گفته احمدی‌مقدم، «قرار نبود کهریزک جای خیلی راحتی برای ارادل‌واوباش باشد، چراکه آدم‌های شرور و خطرناک را به آنجا می‌فرستادیم».

شاید بیش از شما، خواندن این سطور دست و دل خانواده‌های کامرانی، جوادی‌فر و روح‌الامینی را به لرزه بیندازد. مرور دوباره خاطرات «کهریزک» داغ، متراکم و مرگبار.

اما با گذشت ماه‌ها از انتشار فیلم گفت‌وگوی فاضل لاریجانی و سعید مرتضوی سوال اینجاست که سعید مرتضوی با چه انگیزه‌ای، رضایت داد احمدی‌نژاد چنین فیلمی را علنی کند، حالا که هرچه پیشتر می‌رویم، ردپای بابک زنجانی بیشتر در پرونده تأمین‌اجتماعی – درست در زمان ریاست مرتضوی – به چشم می‌خورد و گویا سابقه رفاقت این دو بیش از آن دو، سه دیداری باشد که بابک زنجانی به آن اشاره کرد، چنانچه هیچ عقل سلیمی نمی‌پذیرد که دو، سه دیدار به قراردادی میلیاردی ختم شود، آن‌هم از نوع یورویی‌اش.

بابک زنجانی تمام ماجرای آشنایی با مرتضوی را به دو، سه دیدار کوتاه تقلیل داده؛ دو، سه دیداری که در نهایت به خرید صد شرکت کپ‌بازده تأمین‌اجتماعی ختم شده؛ همان دو، سه دیداری که بابک زنجانی در ازای ضمانت تفاهننامه‌اش با تأمین‌اجتماعی چک ۲۵میلیاردیورویی گرفته و حالا آن را به نفعی‌ها تحویل داده. سوال کلیدی این است که با دو، سه دیدار چه میزان آشنایی و دوستی میان بابک زنجانی و سعید مرتضوی شکل گرفته که چنین قراردادهای میلیاردی‌ای بینشان ردوبدل می‌شود و مهم‌تر اینکه مرتضوی چطور بر سر منافع میلیون‌ها کارگر ایرانی سهمیم در این سازمان چنین ریسکی کرده و پای چنین قراردادی نشتست.

علیرضا محجوب و تیم تحقیق‌ونقص از تأمین‌اجتماعی رفته‌رفته به پایان کار می‌رسند و نتایج اعداد و ارقام برای آنها خیره‌کننده است، نگران حال و روز کارگرانی هستند که همه

امیدشان به همین سازمان تأمین‌اجتماعی بوده. شمارش معکوس دادگاه احمدی‌نژاد شروع شده. او که بنا داشت نفت را سر سفره هر ایرانی میهمان کند، حالا باید دست‌کم در پیش وجدان خود پاسخگوی چند سوال باشد، اینکه آیا لازم بود به بهای تخریب سنگین یک سازمان کارگری از سعید مرتضوی – یکی از متهمان پرونده کهریزک – حمایت کند. دیگر اینکه در پس این حمایت چه منافع مالی‌ای در میان بوده؟

دادگاه احمدی‌نژاد ربطی به ماجرای سعید مرتضوی ندارد، اما محکمه افکارعمومی در انتظار رییس‌جمهوری دولت عدالت‌محور نهم و دهم است؛ دولتی که سال‌های حضورش در قدرت به تولید رانت‌های عجیب‌وغریب و خلق یک‌شبه افرادی چون بابک زنجانی منجر شده است.

هرچه مذاکرات «۵+۱» به تهران جلوتر می‌رود، نگاه کارشناسان از اختلافات سیاسی متأثر از روابط قدرت فاصله می‌گیرد و به جزئیات مهم‌تری از امکان توافق یا ادامه اختلاف متمرکز می‌شود. هفته‌نامه‌های مهم جهان در هفته گذشته با همین رویکرد بیشتر به شکاف حقوقی-تفسیری در متن معاهده منع گسترش تسلیحات هسته‌ای پرداختند. در این میان مقاله «گری سیمور» در «فارین افرز» صراحتا به چنین شکافی اشاره کرده است و نویسنده مقاله هفته‌نامه «تایم» به ثقلوت این برداشت حقوقی میان تهران- واشنگتن. اما آیا تغییر تنش‌های تهران و ۵+۱ از یک ماهیت سیاسی به اختلافی در تفسیر حقوقی را باید آغازی جدید برای حل پرونده دانست؟

FOREIGN AFFAIRS

چرا یک اصطلاح حقوقی، مذاکرات با ایران را متوقف کرده‌است

با قضاوت از روی روایت‌هایی که مطبوعات ارایه می‌کنند، آخرین دور مذاکرات پرونده هسته‌ای ایران بیش از هرچیز در گیر این پرسش بوده‌است که آیا جمهوری‌اسلامی‌حق غنی‌سازی اورانیوم را در چارچوب معاهده «ان‌بی‌تی» که این کشور از امضاکندگان آن است دارد یا خیر. ممکن است عجیب به نظر برسد که این سوال مبهم، به سدی در مقابل چنین دیپلماسی پرخطری تبدیل شده‌باشد.ایران و بسیاری از کشورهای دیگر امضاکندنده ان‌بی‌تی (مثل چین، آلمان و روسیه) این معاهده را به‌عنوان ضامن حقوق اعضا برای توسعه غنی‌سازی برای اهداف صلح‌آمیز تحت پادمان‌های سازمان بین‌المللی انرژی اتمی تلقی می‌کنند. اما آمریکا، فرانسه و بریتانیا معتقدند که معاهده، «حق غنی‌سازی» را تضمین نمی‌کند و تنها حق «کاربردهای صلح‌آمیز انرژی اتمی» را تضمین می‌کند بدون اینکه مشخص کند که این حق شامل چه چیزهایی است. واشگتن به سهم خود بارها استدلال کرده است باید با غنی‌سازی به‌عنوان فناوری «حساس» هسته‌ای رویه‌رو شد، به این معنا که غنی‌سازی دربرگیرنده تولید مستقیم مواد سوخت اتمی است که می‌تواند هم برای اهداف صلح‌آمیز و هم نظامی مورد استفاده قرار بگیرد و بنابراین این فرآیند، تهدیدی ذاتی علیه تلاش‌های منع گسترش تسلیحات هسته‌ای به شمار می‌رود. در نتیجه آمریکا به‌طور کلی با گسترش فناوری غنی‌سازی در میان دیگر کشورها، حتی به منظور اهداف صلح‌آمیز، مخالف است. البته در نبود دادگاهی که بتواند حکمی در دآوری چنین کشمکش‌هایی بر سر تفسیر ان‌بی‌تی

سیاست

نگاه بیرون

چالش‌های حقوقی یک مناقشه حقیقی

فرنگیس بیات

آشنی‌ناپذیر، مسایل دیگری در ذهن داشت چراکه اول «لوران فابیوس» مخالف شناسایی حق غنی‌سازی ایران به‌صورت عملی است. دوم، او از ذخایر اورانیوم غنی‌شده ۲۰درصدی ایران ناخرسند است و معتقد است که این ذخیره باید به بیرون از ایران منتقل شود و سوم اینکه، او جدا با ادامه فعالیت‌های آب سنگین اراک مخالف است. اما در مقابل فرانسه، «جان کری» تأکید کرد همه قدرت‌های بزرگ با هم اتحاد موضع داشتند و این ایران بوده است که از قبول توافقنامه برای مشورت‌های بیشتر با مقامات در تهران طفره رفته‌است.مخالفت با هرگونه توافقنامه‌ای با تهران برای غنی‌سازی در اسرائیل و در میان متحدان آمریکا در خلیج‌فارس بسیار شدید است. حتی در درون دولت آمریکا خواست‌هایی در مقابل گنگره مطرح شده است تا از تصویب تحریم‌های بیشتر جلوگیری کند چراکه تصویب تحریم‌های بیشتر کوبیدن بر طبل جنگ است. این البته اغراق است. آمریکا برای به رامانداختن جنگی دیگر در خاورمیانه انگیزه ندارد، اما در این میان باید به تأثیر تحریم‌ها برای موقعیت روحانی هم توجه کنیم، چراکه تحریم‌ها وضعیت داخلی سیاسی او و «ظریف»- سازنده‌ترین مذاکره‌کننده‌ای که در جمهوری اسلامی ظهور کرده است- را تضعیف می‌کند. این تصور که ایران تحت فشارهای بیشتر، همراهی‌های بیشتری از خود نشان می‌دهد هم اشتباه است. کارشناس بسیاری بر این باورند که ایران از پذیرش توافقنامه‌ای که شرایط تحقیرآمیزی داشته باشد، خودداری می‌کند. بدون رسیدن به توافق ایران احتمالا در طول چندماه به «توانمندی حساسی» می‌رسد. شاید هم ایران تصمیمی برای بازگشت از مسیر پیش‌رو نگیرد. اما در هر حال اسرائیل به‌طور خاص رویه‌روی بدترین وضعیت استراتژیک ممکن قرار می‌گیرد؛ ایرانی که در آستانه قدرت اتمی‌شدن است. توافقنامه‌ای بی‌نقص و عالی ممکن نیست. اما هنوز تا رسیدن به چنین توافقنامه‌ای که بهتر از دیگر توافقنامه‌هاست، چند حرکت باقی مانده است.

TIME

جنگیدن برای یک حق

باید دید چگونه یک توافقنامه با ایران احتمالا تنها به یک واژه پیوند می‌خورد. ظرفیت‌ر کردن اهرم فشار

می‌تواند کلید راحل دیپلماتیک این مذاکرات باشد. حرف از جنگ- هم از طرف ایران و هم قدرت‌های بزرگ- بیهوده است. هدف اصلی این است که این کشورها به توافقنامه موقتی برسند که اعتماد و زمان لازم برای موافقت‌نامه‌ای بزرگ‌تر را در سال آینده فراهم می‌کند. اما دشوارترین پرسش این است که ایران «حق» غنی‌سازی اورانیوم دارد؟ پاسخ آمریکا قطعا «نه» است و ایران هم قاطعانه می‌گوید «بله». ایران تاحدودی تقریبا روشن کرده است که هرگز توافقنامه‌ای که غنی‌سازی را از متن توافق کنار گذاشته باشد، نخواهد پذیرفت. مساله تا حدودی موضوعی حقوقی است. ایران تأکید می‌کند آمریکا و متحدانش تلویحا در معاهد ان‌بی‌تی حق قانونی غنی‌سازی اورانیوم را به امضاکندگان واگذار کرده‌اند. معاهده خود نیز به «حق مسلم همه طرف‌های امضاکندنده برای توسعه، پژوهش، تولید و استفاده از انرژی هسته‌ای برای مقاصد صلح‌آمیز بدون تبعیض» تصریح دارد. ایران معاهده را مبنای صریح حق غنی‌سازی می‌داند. آمریکا اما می‌گوید که غنی‌سازی بومی به‌طور خاص در معاهده نیامده است و دیگر قدرت‌های هسته‌ای مثل آفریقای جنوبی، مکزیک و اسپانیا نیز سوخت خود را از خارج از مرزهایشان وارد می‌کنند. ایران صراحتا بر حق غنی‌سازی طبق متن معاهده تأکید می‌کند و این در حالی است که آمریکا معتقد است «غنی‌سازی بومی» به‌طور صریح در معاهده نیست. به علاوه اینکه، بسیاری از قدرت‌های هسته‌ای مثل آفریقای جنوبی، مکزیک و اسپانیا سوخت هسته‌ای مورد نیاز خود را از خارج وارد می‌کنند چرا این همه هیاهو بر سر تنها یک واژه به وجود آمده‌است؟ ان‌بی‌تی به معنای مجازدانستن امضاکندگان برای پیگیری برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز اما تحت مراقبت‌های پادمان سازمان انرژی اتمی است. اگر حق غنی‌سازی به ایران داده شود، مساله محدودیت تحریم‌ها پیچیده‌تر می‌شود. آمریکا در مقابل حق غنی‌سازی با این ترس مقاومت می‌کند که «ایرانی‌ها از هر شناسایی این حق برای تضمین برنامه نامحدود هسته‌ای بهره‌برداری می‌کنند» درحالی‌که این معاهده تأکید می‌کند که امضاکندگان «به‌دنبال ساخت با دستیابی به تسلیحات هسته‌ای یا هرگونه وسیله انفجاری هسته‌ای» نخواهند بود، صراحتا هم غنی‌سازی اورانیوم با درصدهای مناسب برای ساخت بمب رارد و منع نمی‌کند. یکی از مشاوران اواما، «گری سیمور» می‌گوید: «ما با اینکه ایران برنامه محدود غنی‌سازی داشته باشد موافق خواهیم بود اما صراحتا بر حق غنی‌سازی ایران مهر تأیید نمی‌زنیم» به نظر بسیار پیچیده است. اتفاقا هر توافقی با ایران همین‌طور پیچیده خواهد بود.

● مقاله کهریزک از زاویه دیگر را در روزنامه تاریخ پنجشنبه ۳۰آبان مطالعه کردم. درود بر وجدان‌های بیدار، اگر ممکن است این موضوع را از بُعد دیگری نیز بررسی کنید و اینکه شرایط و تجارب شخص مناسب دادستان تهران یا هر شهر دیگر چیست و این موضوع حتما در زمان انتصاب قاضی برای این پست مذکور موردنظر قرار گیرد تا بلکه بتواند مانعی در مقابل تکرار موارد مشابه باشد.

علیرضایوی

● همیشه همه و همه‌جا در مورد پرستاران بد می‌گویند، لطف کنید و سری به بیمارستان ... دفتر پرستاری نزدیک ببینید چه بلایی سر پرستارها می‌آورد. به خاطر قراردادی‌بودن هرچه خواسته تلجا از آنها دارند می‌گویند و اگر انجام ندهیم به گوه‌نهای متفاوت تحقیر می‌شویم. لطفا چند خبرنگار به دفتر پرستاری بیمارستان ... برسند و ببیند چه خبر است، خودتان تحقیق کنید، لطفا از حق دفاع کنید.

● متأسفانه با توجه به وضعیت بیکاری جوانان و همچنین وجود قانون بازنشستگی بیش از موعد بر اساس ماده ۸۰ قانون برنامه پنجم توسعه کشور، این قانون توسط سازمان تأمین‌اجتماعی اجرا نمی‌شود. خواهشمند است این موضوع را پیگیری کنید تا شاید قانون اجرا شود. لازم‌به‌ذکر است با اجرای این قانون به جای هر نفری که بازنشسته می‌شود یک بیکار دارای کار می‌شود.

● بسیاری از پرنت‌هایی که روی اجناس و کالاهاوموادغذایی و خوراکی‌ها و لبنیات چاپ و نوشته می‌شوند به دلیل ریز و کمرنگ یا ناخوانا بودن یا مخدوش و درهم‌پورهمی‌بودن روی رنگ‌های تیره چاپ شده و قابل رویت و استفاده نیستند و متأسفانه هیچ نظارت صحیح و جدی و مداومی هم روی کار آنها، یعنی کارخانه‌های تولیدکننده انجام نمی‌گیرد!

● **پاسخ روابط‌عمومی شرکت مخابرات استان تهران به یک پیام‌احتراما**، در پاسخ به مطلب مندرج در شماره ۱۸۶۵ مورخ ۹۲/۸/۴ آن نشریه تحت عنوان «خرید خط رند تلفن ثابت» به اطلاع می‌رساند:

به گزارش روابط‌عمومی شرکت مخابرات استان تهران، بر اساس مصوبه شرکت مخابرات ایران از تاریخ ۱۷آذرماه سال ۸۹ واگذاری تلفن‌های رند ثابت (برنز، نقره‌ای، طلایی و الماس) در مراکز مخابرات استان تهران به متقاضیان ارایه می‌شود. این در حالی است که فروش تلفن‌های ثابت غیررند به قیمت ۵۰۰هزارریال به‌علاوه عدرصد مالیات بر ارزش افزوده در مراکز مخابراتی در حال واگذاری می‌باشد.

OYSTER PERPETUAL DATEJUST II

ROLEX

رولکس

Javaheri Brothers and Co.

2808 VALI E ASR AVENUE,
BETWEEN MAHMOUDIEH AND ZAFERANIEH

NORTH KAMRANIEH STREET,
NO. 34 ROMA TOWER

سالگرد فروهرها بر گزار شد

شرق: پانزدهمین سالگرد پروانه و داریوش فروهر، روز گذشته، در خانه آنان توسط فرزندانشان برگزار شد. «پرستو فروهر» که هرسال برای برگزاری مراسم یادبود پدر و مادرش به ایران می‌آید چندی پیش در صفحه «فیس‌بوک» خود از دریافت مجوز برگزاری این مراسم خبر داد که بر اساس آن خانواده، همسایگان و بستگان سببی و نسبیی می‌توانستند در این مراسم یادبود شرکت کنند

آگهی برگزاری مراسم یادبود فروهرها نیز در روزنامه «اطلاعات» به چاپ رسید. در پی این اطلاع‌رسانی‌ها، جمعی از فعالان سیاسی و مردم در این مراسم شرکت

نماینده حقوقی مجلس در دادگاه رییس جمهور سابق:

احمدی‌نژاد ۹ شاکی دارد

شرق: احمدی‌نژاد ۹ شاکی دارد، یک شاکی حقوقی و هشت شاکی حقیقی. محمود احمدی‌نژاد رییس دولت دهم قرار است سه‌روز دیگر در شعبه ۷۶

دادگاه کیفری استان تهران حاضر شود. مجتبی ملکافضلی، مدیرکل امور کارشناسی نظارت مجلس با بیان اینکه احمدی‌نژاد ۹ شاکی دارد، گفته: «کمسیون اصل ۹۰ مجلس شاکی حقوقی این پرونده است و دیگر شاکیان حقیقی هستند.» ملکافضلی با اعلام این‌ خبر به «خانه ملت»، درباره رسیدگی به پرونده شکایت از محمود احمدی‌نژاد نیز گفت: «این پرونده در مرحله تحقیقات مقدماتی بوده و در ماده ۱۹ قانون تعیین حدود وظایف سیاست جمهوری اسلامی ایران به این نکته اشاره شده است که رسیدگی به جرایم رییس‌جمهوری باید مستقیم به دادگاه ارجاع شده و دادسرا دخالتی در این موضوع ندارد بنابراین، این جلسه تنها رسیدگی به تحقیقات مقدماتی است.»ملکافضلی که به‌عنوان نماینده حقوقی مجلس در این دادگاه حضور خواهد داشت، گفت: «کمسیون اصل ۹۰ مجلس در دو موضوع تاخیر در معرفی وزیر ورزش و جوانان از طرف رییس‌جمهوری و عدم ارایه اساسنامه شرکت ملی نفت از احمدی‌نژاد شکایت داشته است.»

محسن افتخاری رییس دادگاه کیفری استان تهران نیز در مورد رسیدگی به پرونده احمدی‌نژاد در دادگاه، گفته بود: «طبق قانون تعیین حدود وظایف، اختیارات و مسوولیت‌های ریاست‌جمهوری، رییس‌جمهوری جزو معدود افرادی است که پرونده وی بدون تحقیقات مقدماتی در دادسرا به دادگاه ارسال می‌شود.» افتخاری همچنین گفته: «از آنجا که تحقیقات